

«Законодавство України». ВР України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 01.12.2021).

3. «Право на справедливий суд»: Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року. URL: <https://justice-km.gov.ua/news/view/5649-pravo-na-spravedliviy-sud-konvenciya-pro-zahist-prav-lyudini-ta-osnovopolozhnih-svobod-1950-roku> (дата звернення: 01.12.2021).

ЕВТАНАЗІЯ ЯК ОДИН ІЗ СПОСОБІВ ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ЛЮДИНИ НА ЖИТТЯ

Сергєєв О. В.

студент

Білоцерківського національного аграрного університету

м. Біла Церква, Київська область, Україна

Науковий керівник: Сокиринська О. А.

кандидат юридичних наук, доцент,

в. о. завідувача кафедри публічно-правових дисциплін

Білоцерківського національного аграрного університету

м. Біла Церква, Київська область, Україна

Робота присвячена дослідженню правового регулювання евтаназії, як гуманний спосіб, що дозволяє людині піти з життя безболісно.

На сьогодні, евтаназія є актуальною темою з огляду на те, що у світі з кожним роком евтаназія набуває більше уваги. У зв'язку з цим постає питання чи фізична особа має право позбутися себе життям шляхом евтаназії.

Мета дослідження: дослідити легітимізацію евтаназії у світі.

Наше дослідження присвячене дослідженню імплементації евтаназії у світовій практиці.

Евтаназія – це практика припинення лікарем життя людини, яка страждає невиліковним захворюванням; це поняття називають «уколом милосердя».

Евтаназія у кожної держави світу залежить від їхнього чинного законодавства, тому варто розглянути країни з різним регулюванням евтаназії. Спершу, необхідно проаналізувати країни, у яких існує узаконення евтаназії, а саме: Нідерланди, Бельгія, Люксембург, Німеччина, Іспанія, Канада, Колумбія, штат Австралії Вікторія та західна Австралія, Нова Зеландія, тощо. Щобільше, у США евтаназія заборонена майже у

всіх штатах, окрім Орегону, Вашингтону, Вермонту, Каліфорнії, Колорадо, Дистрикту Колумбія, Монтана, Нью-Джерсі та Гаваї. Натомість в Канаді закон про дозвіл евтаназії набув чинності у 2016 році та вперше був застосований у Квебеці [2].

Однак, необхідно зазначити, що самого лише бажання пацієнта застосувати евтаназію не достатньо для проведення процедури, натомість особа, яка зважилася на такий крок повинна відповідати певним критеріям законодавства, а саме:

- вік: у більшості країн евтаназія дозволена з 18 років (Люксембург, Канада, Австралія, Нова Зеландія та штат Орегон (США)). Однак, у Нідерландах, Швейцарії та Бельгії процедура дозволена з 16 років та з 12 за умови згоди батьків;

- громадянство та резидентство: за законодавством світової політики, претенденти на процедуру евтаназії повинні бути громадянами країни, у якій вони мають намір здійснити процедуру;

- хвороби та інші обставини: евтаназія може бути застосована людям, які є невиліковно хворими, що своєю чергою завдає їм тяжких страждань. Однак, визначення «невиліковна хвороба» має різне тлумачення у юрисдикціях держав. Законодавство США (штату Орегон) визначає невиліковну хворобу як ту, що триває більше шести місяців. У Новій Зеландії евтаназія дозволяється у випадку, якщо: особа тяжко хвора на протязі шести місяців, є фізично недієздатною та зазнає тяжких фізичних та психологічних страждань [3].

Евтаназію часто вважають альтернативним вирішенням для тих, хто страждає. Його прихильники вважають, що припинення нестримного болю людини є великим актом милосердя. З огляду на це, пропонуємо розглянути переваги евтаназії, серед яких ми виокремлюємо:

- евтаназія може припинити страждання особи; прихильники стверджують, що змушувати людей страждати проти їхньої волі неправильно, а дозволяти їм припинити страждання є вірним рішенням;

- особи, які хворіють на невиліковну хворобу, відчувають себе тягарем для своїх близьких, що може викликати проблему у стосунках. Пацієнти, як правило, відштовхують людей через емоції провини та сорому, які вони відчувають щодо своїх опікунів;

- уникнення фізичних та психологічних страждань хворого шляхом евтаназії. Ми можемо спостерігати, що часом невиліковні хвороби завдають страшних страждань як на фізичному так і емоційному рівні, тому, на наше переконання, переривання життя за бажанням тяжкохворого пацієнта є гуманним.

Проаналізувавши переваги евтаназії, також слід врахувати і недоліки процедури. До недоліків ми відносимо:

– евтаназія застосовується тільки для смертельно хворих осіб, але прогноз діагнозу не завжди точний, що може призвести до неправильного вибору;

– евтаназія викликає численні як етичні, так і практичні аргументи: люди вірять у святість життя, тож рішення покінчити з ним самостійно розглядається як гра проти течії природи.

– існує віра, що кожне життя на землі є дорогоцінним, але коли ми вирішимо покінчити з життям, може здатися, що його цінність спростована, незважаючи на те, що евтаназія відрізняється від самогубства [1].

Аналізуючи статистичні дані 2020 року стосовно тенденції приросту застосування евтаназії, слід зазначити, що показники Канади зросли и на 35%. Так, 7 600 канадців звернулися з клопотанням про застосування евтаназії.

Щобільше, такі країни як Люксембург, Бельгія та Нідерланди мають найбільші показники зростання імплементації евтаназії, що становить 5% від загальної кількості смертей [4].

Європейський Інститут Біоетики (European Institute of Bioethics) повідомляє, що за останні дев'ять років імплементація евтаназії зросла на 267%, що становить 12.6% від загальних смертей.

Пропоную розглянути країни де заборонена евтаназія. Наприклад: Україна, Росія, Казахстан, Пакистан, Китай, Філіппіни тощо.

В зазначених країнах евтаназія заборонена їхнім законодавством проте це не означає, що випадків евтаназії на цих території не було. Наприклад розглянемо ситуацію в Україні. На цій території лікарі часто позбавляють безнадійно хворих або прискорюють смерть хворої людини, як результат, лікар порушує законодавство України. Якщо лікар позбавив життя пацієнта за його згодою, то на території України його будуть судити за статтею 115. Кримінального кодексу України «умисне вбивство». Юристи пропонують наступне: слід чітко прописати у ККУ відповідальність лікарів, якщо вони провели дану процедуру. Крім вищезазначеного, вони наголошують на тому, що не справедливо за однією 115 статтею «умисне вбивство», судити серійних убивць і лікарів, які позбавили страждань невиліковно хворих пацієнтів, а як зазначено в Кримінальному кодексі України карається позбавленням волі на строк від семи до п'ятнадцяти років [7].

Отже, ми вважаємо, що евтаназія є актом милосердя до невиліковно хворих людей, тому процедура може стати світовою практикою у майбутньому, адже кожна людина має право на життя, але повинна мати право й на легку смерть.

Література:

1. HPC Honest Pros and Cons. 13 Advantages and Disadvantages of Euthanasia. URL: <https://honestproscons.com/13-advantages-and-disadvantages-of-euthanasia/>
2. Irish Hospice Foundation Paper: The International Experience of Assisted Dying. 2021. 5 с. URL: <https://hospicefoundation.ie/wp-content/uploads/2021/02/Paper-on-International-Experiences-of-Assisted-Dying-January-2021.pdf>
3. Irish Hospice Foundation Paper: The International Experience of Assisted Dying. 2021. 22с. URL: <https://hospicefoundation.ie/wp-content/uploads/2021/02/Paper-on-International-Experiences-of-Assisted-Dying-January-2021.pdf>
4. Statista. Do you consider doctor-assisted suicide morally acceptable or morally wrong? URL: <https://www.statista.com/statistics/225938/americans-moral-stance-towards-doctor-assisted-suicide/>
5. THE WEEK. The countries where euthanasia is legal. URL: <https://www.theweek.co.uk/102978/countries-where-euthanasia-is-legal>
6. Гуцал І.Ю. Питання легалізації евтаназії в Україні: іноземний досвід. 2017. 3 с. URL: http://ippi.org.ua/sites/default/files/17_3.pdf
7. Спецрепортаж. Укол Смерті. Евтаназія. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=5BIIdRUdrsYo>

ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЖІНОК

Хоружа А. І.

*студент факультету міжнародних відносин
Національного авіаційного університету
м. Київ, Україна*

Для сучасної епохи характерне визнання пріоритетного значення міжнародних стандартів, які слугують своєрідним взірцем для правової регламентації прав і свобод людини у сфері національного права і законодавства. Аналіз законодавства пострадянських країн довів, що принцип пріоритету норм міжнародних угод має переважну силу над національним правом.

Так, до базових міжнародно-правових стандартів рівності жінок і чоловіків насамперед відносять:

– Загальну декларацію прав людини («Universal Declaration of Human Rights», 1948) [3];